

Çok Sevmek

Enis Akın

avesta

avesta | ŞİİR : 209 | 33
Çok Sevmek
Enis Akın

Editor: Abdullah Keskin
Kapak: Genco Demirer
Tashih ve Mizanpaj: Avesta
Birinci Baskı: 2006, İstanbul
Baskı: Barış Matbaacılık

© Avesta, 2006
Tanıtım amacıyla yapılacak alıntılar dışında
yazarın ve yayınevinin izni olmadan hiçbir şekilde çoğaltılamaz

AVESTA BASIN YAYIN
REKLAM TANITIM MÜZİK DAĞITIM LTD. ŞTİ.
Hüseyin Ağa Mahallesi
Öğüt Sokak No: 17
BEYOĞLU / İSTANBUL
Tel-Fax: (0212) 251 44 80
(0212) 243 89 75

Ekinciler Caddesi
Nurlan Apt. Giriş Katı No: 2
OFİS / DİYARBAKIR
Tel-Fax: (0412) 223 58 99

ISBN: 9944-382-13-2

Enis Akın

ÇOK SEVMEK

avesta | ŞİİR

ENİS AKIN-1964 yılında İstanbul'da doğdu. Mühendislik eğitimi aldı. Şiir yazdı. Yayımlanmış şiir kitapları: "*Hiç Ama Birini*" (Edebiyat Dostları, 1989), "*Öyleyse Ayrılalım*" (Edebiyat Eleştiri, 1995), "*Puşt Ahali*" (Öteki-siz, 2002), "*Öpünce Geçmez*" (Om, 2003). 1990'larda "*Beyaz Manto*" isimli sırasız süresiz fanzini yayımlamaya başladı. Sylvia Plat üzerine düzyazı ve şiir çevirileri "*Tanrı'yla Bir Daha Hiç Konuşmayacağım*" (Dünya, 2004) adıyla yayımlandı. Son yıllarda, Çinili Kafe'de Şiir Söyleşileri başlığı altında şiir söyleşileri düzenlemek ve internette ProjeŞiir adında bir yahoo grubuna arasıra katılmakla yetindi. Son yazı ve şiirlerini *Hece*, *Varlık*, *Fayrap* ve *Virgül*'de yayımlıyor. Bir oğlu, bir kızı var.

içindekiler

Havada yanık kokusu / 9
Dünyanın en çok satış yapan tezgahtarı / 18
Annem ölüm / 19
On derste birisi ölünce ne yapmak gerekir / 21
Ateşi açtım / 23
Dost'a sebze çorbası / 27
İşte geldik (VIII) / 30
Taş taşımıyorum / 33
Öyle görünüyor / 35
Dans seni adımlarıyla severim bilirsin / 39
Aşkın boşU sonu / 43
Giyotin herkesi keser / 44
Her cinayet illâ bir âyetle bitecekse / 45
Partizan / 49
İşte geldik (IX) / 53
Ölümün arkasından konuşmak / 59
Fotoğrafı neden bıraktım / 62
İşte geldik (X) / 66
Her şey kurşunî mavide daha / 74

aziz cobain

zannet
miyorum yeni
bu oldu
ğunu kırıl
ma ben
deki duygu
sunun hiç

maveraünnehir neden mümkündür?

az ışıklı odalarda çok uykulu adamlar gezerlerdi

bültenlerden aşağı atlarından dışarı 300 adet
sade
kahve
içmeye. Ki bir hayatın en fevri hatası bu adamlar
kendi atlı hikâyelerinden çekip gitmekten gelirlerdi

—Oğuz! —Selçuk! —Osman!
yeter artık, eve gelin!

kızıl kumda nal izleri

sonra başlarlardı söze: söz başlanırdı!
dudaklarımız bir
dediler *bıçaktır, yüreklerimizi sunmaya*

işte hep böyle bu adamlar
ve gitmekle
ve gelmekle ilgili birşeyler

ve havadaki yanık kokusu çağırır hâlâ bizi dağ gecelerine
testislerinden kopup hayatın aktığı

çabuk kırılan adamlar pencere önlerinden dönerlerdi
ve donanmaları yanmış kaptan paşalar
dolmabahçe açıklarından
bütün maç iyi ortalanmamış hava toplarını yere indirmiş
göğüsleriyle ve direklerden dönen
niçin geç kaldım açıklamalarıyla

bir dokunulmuş olmak hikâyesiydi yaşamak

ve duvarlardan akan
ve öylece
ne kahraman bir yokuştu tophaneden taksime doğru
kız aramak

ve bulunmuş olan şehirlerin galata kuleleri
ve mahallelerin suya sustuğu
ve yangınlarla yalanmış
ve belanın baş istediği

çok kıvrılmış yani bu adamlar
mercimek çorbalarına doğru ilerlerlerdi
ve yeni şişmanlamış kadınlarına
ve onların bebek emziren memelerine
üzümlere, sofralara, terzilerin geldiği yere

hayatın hep bir çarşı yerine aktığı bu yerde
bu adamlar zamanın tersi olan
korkunç kamyonların sırtın'a bu adamlar

ve muhteşem yalnızlıklarını alıp ve haklılıklarını
yanlarına
ve hepsi hepsi bir et parçası olarak bir trafiğin içinde
bir bıkkınlık gibi
veya sonu *bu kadar* diye biten şiirlerde

veya kitaplardan çektikleri bıçakları birbirine batırmış elleriyle
ve rakıya inanan
ve mesafeler uzak
ve farkına varmadan
ve takıma alınmamak
zorunda olan bir çocuğun bakışları
(çünkü ne zordur oynamak istemek kadar bir şey)

ve hep daha yere değmeden bir şişe masadan düşmekte
ve yerin şişeden daha hızlı düştüğü
ve ağır ağır bir ihanet: arabistan!

arabaların içinde yorgun bu adamlar
gidiyorlardı sonsuz
yakalanmış ihtiyarlarıyla
bastonsuz ve yarımada biçiminde
uyumaktan ve çekip gitmekten oluşan düşünceleriyle
ve arka koltuklarda çok sıkıştırılmış bavullarla ve uykusuz

ve erkenden kırmızıya boyanmış kadınlarıyla
öylece durur sonra birden başlarlardı koşmaya
ve haklı çıkmaya

bir kurşun olarak içine sıkıldıkları hayatta bu adamlar
saatte 180 km
ve heyecanlanınca
sandalyelerini birbirlerine yaklaştırmalarıyla
ve kadınlarından
korkmaktan
ve eski bir ceketin cebinde unutulmuş otobüs biletleri
ve eski bir cennetin melekleri
ve acı çektikleri için
veya acı çektirdikleri için
nefret edilen

bu adamlar kara
bu adamlar belki
bir zamanlar çalınmış
davulların seslerini götürdüler

hint şairlerinin sustuğu yerde başlayan birşeyler: NaraSimha!

aşk ve çekiç
sevdiğin ve arka arkaya kullandığın ateş
kusurlarında senin bulduğun güzelliklerinde ateş
küvetimde bulutlar ateş
geyiklerin kanı ateş
ve asyanın ateşi

ve gitmemenin sular içinde yere batmak olduğunu
bu adamlar
işte bu adamlar
mutlaka giderlerdi
haydarpaşa'nın gıcırtılarını alıp yanlarına

kalamış'ı geçer geçmez başlayan bir yalnızlaşma
ve yavaş yavaş tene sürtünen
bir bıçağın titreyen dudakları
ve asfaltta
ve bitmiş bir yemekten sonra
telaşa gerek yokmuş gülümsemeleriyle
hızla düşer gibi
ve yenikapı ve lâleli'de
ve duymazdan gelmenin yiyip bitirdiği ermenilerle
ve seyahatlerinin arkasına takılıp
giderlerdi

veya bu kadınlar sokaklarda
oturma odalarında veya bir ilden bir ile yürürlerdi
ki bu kadınlar bir şehre yerleşmeyi
ve suyu yazmayı bilirdiler
ve hafif sarhoş
ve kasıklarına ateşi çağıran

—Hatun! —Tomris! —Melike!
yeter artık, eve gelin!

ve bir körün elleriyle gördüğü ateş
(görmüş olanlar, görmüş olanlar)
ve göğe açılan ellerde soğuk bir ateş
ve daha ay ve ay daha
ne çabuk bir elini duvara yaslayıp
çocuk beklerlerdi bu kadınlar

lût ve süt gölünden bir damla verip
gökü emziren
ve ipekten şalsızlıklarıyla
ve Buhara'yı yönetmiş olmayı koyup çantalarına
ve erkeğinin göğsüne başını dayamayı özler gibi
gidebilirlerdi bu kadınlar
doğrulup
dünyanın en doğusuna

diyelim ki barbar bu adamlar
o soğuk saygın suyu bulmaya
önce bıçağı sonra müziği başlatan
meselâ bir felsefeyi
giderlerdi
içinde çayların demli
kadınların şeftali tüyünde olduğu
kaldırımdaki her kırık gözlüğün
cinayetini aradığı
o güzel ülkeye

ve gökü andıran
ve ellerini yakan bir çay
bardağını masaya taşır gibi
taşıdıkları
Kuranın ve İncilin ve Bütün Kelimelerin atası suyu
ve bu adamlar bin türlü
ve ellerine ağır bir alevi alırlardı

bir adamlar
bu düzen bozukluğunu kalkarlardı ayağa
nasıl aslında her kahkaha feci
bir yaradır insanın ağzında
açılan

şimdi bu
huzursuz bu adamlar bu hunlu
bu hunlu ve kendine düşman başkasına da
ve yakmanın ve yakılmanın diniyle ilgili
bezler durduramaz ki kanı

ve gözler arasındaydı şehir
ve gözler arasındaydı bir şehir
ve gözler arasındaydı o şehir
ve gözler arasındaydı sanki şehir
ve gözler arasındaydı hep şehir

ve kimsenin kimseyi başlatamadığı bir italya'yı
ve bir soru işareti gibi yassı
ve bir kertenkele gibi serin
ve bir çengelli iğne gibi
hafif çıkıntılı ve bir bıçağın ucunda uzatılmış
bir dilim elmayı ve belki de birinin
herkes için ölmesinin
gerekmesi ve o
gün bütün erkeklerin gömleklerini
pantolonlarının
içine sokarak dışarı çıkacağı ve

ergenekon'da kapı kapandı

ey maveraünnehrin taşıdığı ceylanların kanı!
kırmızıya bula tanrıları akşamdan önce!
nerde bu kanların ceylanı?
nerde bu sütün memesi?
nerde bu kadınların geldiği ana?
nerde yalan sorulara verilen doğru cevapların kitabı?

bu adamlar bir tabutu
ve bir devrimi taşıdılar hayattan içeriye
nasıl bir ten bir tene değince canı yanmışçasına!

söze başlamayı bekleyenlerin hikâyesi ve iri
fillerin hikâyesi ve
kendi hikâyesine inanmış olanların hikâyesi
hep öksürükle
ve hikâyeyi yapan birşeylerin tekrarlanamayacak olması
ve bir can sıkıntısının
veya hatırlaması zor
belki çok önce işlenmiş cinayetlerin tortusu

ve böyle hep bir şeylerin bir şeyleri andırması

meselâ bir filmin sonunda geçen yazılar
veya akaretler'den maçka'ya
küçük bir çift akciğer ve kalın
paltoların altında

veya kar
ve şehirsiz bu adamların kapatıldığı Çin seddinin dışı

ve Taşkent ve Semerkant ve Ankara'da
akşam olmakta

güneş suda batan bir altın para gibi hızla alçalıyor
ağaçlar yapraklarını kızıl gökyüzüne batırdı

arabaların içinde yorgun yüzlü adamlar gidiyorlardı
anneler çocuklarını eve çağırdı

dağların aşağısında oralarda güvendesindir
yapılmış ve yapılmasına yardım ettiğin tanrıların,
haksızlıkların yanında ve bütün bunların;
dünyanın en çok satış yapılan tezgahlarında

bazıları açıkgöz olamadılar ki onlar hayatta hiç
yer ayırtmamışlardı, buldukları yere oturdular,
emanet ve kocaman popolarıyla;
dünyanın en çok satış yapılan tezgahlarında

ambalajlardan kaçınan bir yanı gene de insanın vardır
vardır onlardan,
yani insanlardan ve telefon tellerinden çok vardır;
dünyanın en çok satış yapılan tezgahlarında

lokmasına ve karısına sahip olamayanların
söylediklerini duyuramayanların,
odaların hep köşelerine oturanların,
hayat ve dünya üzerine söyleyeceği bir çift söz yakında;
dünyanın en çok satış yapılan tezgahlarında

geldiğimizde dünya ayak kokuyordu
bütün sokaklar, rıhtımlar, kadınlar, düğünler,
kimsenin kimseyi duymadığı çalgılı lokantada;
kimse bilmiyordu, tezgahtarın ayakları peynir gibi kokuyordu

annem ölüm

hep yağmur yağardı ve hep
yüksek sesle gülerdik
geceler hep uzundu
düşüncelerimiz hep biraz tuhaftı
ellerini koyup unuttuğun yerler bedenimde hep
biraz daha ışırdı
her şiir bunu anlatır

elbette, ölmek zordu tibette
geçen yılın ümitleri
deniz kabukları
yakamozlar
şeb-i aruz
dün gecenin sevişmeleri
her şiir bunu anlatır

ölmek niye zor olsun tibette?
her şiir bunu anlatır

çünkü ölmek heryerde zordur
her şiir bunu anlatır

yalan aslında hepsi yalan
her şiir şunu anlatır (hep beraber)
ölüm
dedikten sonra kimse dudaklarını açmasın
ölüm
den sonra söz kalmasın korkma
ölüm
den sonra korkma
ölüm hmm hmmmm hmmmmmmmmmmmmm

on derste birisi ölünce ne yapmak gerekir

1: ve içerki odaya koş
yatağın üstünde zıplamaya başla
bağır ki o yok artık
dünyadaki bütün gözyaşlarıyla beraber gitti

2: ölüm benim neyimdir
adamın biri olarak
en sevdiğim ön koltuk minibüs yolcusu
"bir edirnekapı uzatır mısınız"
matematik bilen biri
o yüzden mi hep üşürdü elleri

3: dünyaya yenilmenin de vahşi bir tadı var
uygun adam olmanın ve bir gece ayakta ölmenin

4: oğluyla vedalaştırılmamış bir adam mı ölür
yoksa bir *"ulan tonton yanak"* efsanesi mi aniden

5: bu solmuş çiçeklerin altında kimse yaşayamaz
gösterişli yırtılmalar bundan böyle bir beden bol gelsin
cüzdanında iki yaprak glayöl taşıyan bir çocuğa
"–niye?" "–ne niye?"

6: peki hanginiz vidalayacak beni bu dünyaya
bu ölüme bu matematiğe?

hazırlanır, yeni
meyhaneler aranır
bahane yeltenirim
düşünür
durur
bu saattan sonra bir şaşa inşa eder miyim kendime?
ya da dayanmak için şiirleri mi satışa çıkarmalı

değerlerimi mi yoksa?
büyük umutsuzluğumu mu satmalıyım?
yenildim ne varsa yenilinecek
kazanmış görünmek dışında
bütün bahisleri kaybettim
dalında büzüştü koparmak için gerindiğim meyva
hançeremden son bir ses geldi ben ölürken.

istavrit ayıklarken çıkan ses gibi bir şeydi
erkeksem adımı da yıkardım
ama yeterince erkek değildim
ölümden korktum
işte bunu yazmak için yer kalmamıştı kağıtlarda.
en iyisi mi adımı çıkardım ateşe, ben
herkesin mahirleştiği konularda yaptım uzmanlığımı

birkiüç/tıp oynadım
ms-word kullandım
kaleye geçtim, top benimdi
türk diline alıştım
rakı içtim
sevindim cuma akşamları.
uzmanlığımı herkesin mahirleştiği konularda yaptım.

sandım ki suyun kaynamaya başlaması bir şeyleri değiştirir
çay olmuş mudur diye sordum
belediye otobüslerinde gözlüğüm buharlandı
ne zaman soru sorsam ben.
ben
herkesin
mahirleştiği konularda yaptım uzmanlığımı.

ateşi açtım
ateşin içinden çıktı
hariç bırakılanlar adına konuşurum zannettiğim günler
ey adına yangın dediklerim
şiir yazmak için yer kalmamış kağıtlar
iri boşluklar
kafiyeli intihar mektubu müsveddeleri

oğlum mantığımdaki iri boşluklardan bana baktı.
sendeleyerek öğrenen bendim yürümeyi.
kaleye geçen ben
çünkü top benimdi
abiler
oynattılar
erkeksen yık dediler

yıktım.
sevdimse de cuma akşamlarını
ama yaktım
abileri.
kaleyi de
yine yık deseler
erkeksem yine yakarım

7: taşa saplı bir kılıcı kanırtmak gerekir

8: ölüm oyunu bıraktı
"saklambaç / oynayan / kaleyemumdiksin"
burnu yerine ölümü karıştıran bir çocuk
kelime oyunu sandı arkadaşları

9: geri geri zıplayan zaman, bütün bunları ezberle
dur durak bil ve hatırlan,
şiire yol aç:

annem seni istiyordu
sen beni iste-
miyordun
5imde vardın da
neden 15imde yoktun
o kadar hızlı geçmeseydin
belki duyardın dediğimi
"seni özleyebilir miyim
baba
baba
baba"

10: ben bir gün babamdan öldüm
bana on gün söylemediler
oğlum doğana kadar tuttum ağlamamı
şimdi ne zaman uzanıp oğlumu öpsem
alnıma sakalları batıyor babamın

ateşi açtım

ateşi açtım
adım çıktı bütün kötülüklerin yanından.
okuduğum her satır yandı
intiharlara adım çıktı
ihtiyatî tedbirler
akrepler ve ateşkes anlaşmaları arasından
ateşle oynanan aşklar.

sonra atıldılar ileriye benim en güzel bacaklarım
futbola elverişli
burkulmaya ve konulara herkesin mahirleştiği.
bitti işte son film de
kaçırdım vapuru
nesli tükendi avlamaya niyetlendiğim balığın
ne fark eder ateş mi içindeyim ateş mi içimde?

geldiğimde aşk uzamış bir şeydi.
bizim mahallenin kızları yazdı bu satırları
benim üflenerek içilir bedenim
öperek uzaklaşılır yanaklarımdan
güzelliklere alışmayayım diye denir.
hadi canım kalkalım derim ben de böyle zamanlarda
cdlerimi filan yakarım

hazırlanır, yeni
meyhaneler aranır
bahane yeltenirim
düşünür
durur
bu saattan sonra bir şaşa inşa eder miyim kendime?
ya da dayanmak için şiirleri mi satışa çıkarmalı

değerlerimi mi yoksa?
büyük umutsuzluğumu mu satmalıyım?
yenildim ne varsa yenilinecek
kazanmış görünmek dışında
bütün bahisleri kaybettim
dalında büzüştü koparmak için gerindiğim meyva
hançeremden son bir ses geldi ben ölürken.

istavrit ayıklarken çıkan ses gibi bir şeydi
erkeksem adımı da yıkardım
ama yeterince erkek değildim
ölümden korktum
işte bunu yazmak için yer kalmamıştı kağıtlarda.
en iyisi mi adımı çıkardım ateşe, ben
herkesin mahirleştiği konularda yaptım uzmanlığımı

birkiüç/tıp oynadım
ms-word kullandım
kaleye geçtim, top benimdi
türk diline alıştım
rakı içtim
sevindim cuma akşamları.
uzmanlığımı herkesin m hirleştiği konularda yaptım.

sandım ki suyun kaynamaya başlaması bir şeyleri değiştirir
çay olmuş mudur diye sordum
belediye otobüslerinde gözlüğüm buharlandı
ne zaman soru sorsam ben.
ben
herkesin
mahirleştiği konularda yaptım uzmanlığımı.

ateşi açtım
ateşin içinden çıktı
hariç bırakılanlar adına konuşurum zannettiğim günler
ey adına yangın dediklerim
şiir yazmak için yer kalmamış kağıtlar
iri boşluklar
kafiyeli intihar mektubu müsveddeleri

oğlum mantığımdaki iri boşluklardan bana baktı.
sendeleyerek öğrenen bendim yürümeyi.
kaleye geçen ben
çünkü top benimdi
abiler
oynattılar
erkeksen yık dediler

yıktım.
sevdimse de cuma akşamlarını
ama yaktım
abileri.
kaleyi de
yine yık deseler
erkeksem yine yakarım

adım adına ateşe atılmış ne varsa
gözden düşerim
dimdik ayrılırım
gerçek bir yangın hiçbir zaman yıkılmamalı
öyle değil mi?
ayçekirdeği çitlerim
dövüş dövüşürüm

bunlar kimin içkanı?
sorarım
ey ben
sinir sinirlenirim
ateşi açarım
tüten ellerimle
adımı yazarım

beni sakın vehmetmeyin
adım geçtiği her yerde eski bir tartışmayı alevlendirir
ateşe atlarım
bacaklarım ince ve uzun
cağaloğlunda duvarları koklarım
burdan çıkartılır
yine yere düştüğüm

bir yangın büyük susuzluklardan yapılır
herkes bekler bir gün arkadan çağrılmayı
yanan harflerle yazdığım bir geçmiş tütüyor önümde
ben herkesin mahirleştiği
konularda
yaptım
uzmanlığımı

dost'a sebze çorbası

I

Sana dokunurdum ve bir çaydanlık gibi
Başlardın fokurdamaya.

İki burun delikli bir dilim kavun
Bir mısır patlaması gezdirir karnında.

Silerdim denizi parlatırdım
Bir biz kokusu sinerken elbiselerimize

Sonra bir kap kar yağar örtüverirdi
Gündelik işlerimizi.

Her şeyin rengini düzenleyen bir buda heykeli
Gittikçe şeffaflaşan gövdende.

O küçük astronot!
O benim en yabancım!

Bir avaz sana - bir avaz bana
Çığlığını çığlığıma ver

Burada herkese bir hayat var
Gırtlağını kullana kullana.

II

Sen geldiğinde hepimizin müthiş bir biçimde
Ne yaptığımızı bilmeye ihtiyacımız vardı.

Çay saatinde kurabiyelerin ortaya
Getirilişi gibi geldin oturma odamıza.

Yokluğun gibi hafifti varlığın da,
Kıvrık bir makasın ucuyla çektik seni

Sonsuz mutluluğundan dışarı.
Bir daha hiç kimseye böyle yaklaşamayacaksın.

Haykır ve git kendine bir kız bul oğlum
Akdeniz kafede kitap okuyan.

Neşelendir başka yürekleri.
Zevki tattır. Bak bu annen

Onu özenle katlayıp yırtan küçük haykırışlarına,
Sütüyle cevap veren kadın.

Bak bu hafta sonlarından bakan adam,
Oğlum beni sever mi diye.

III

Sonrası çok aydınlıktı
Ve kendimi gördüm.

Sevgilime sarılmış ağlarken
Az önce beni doğurmuş olan.

Artık bir ruhum var,
Ötelere aidim.

Beni getiren kâlbim ve akciğerlerim
Birer armağan.

Teşekkür ederim,
Teşekkür ederim.

Şu adam akşamları yorgunluğunu getirir eve
Sandalyeye asar.

Şu kadın süt bilgisiyle cevaplar onu.
Sevginin bir silah olduğu

Çağlardan kalma
Bir alışkanlıkla.

işte geldik (VIII)
(avrupa birliğine üç kere hayır)

kolundan çekip götüren olmak istedim hayata. bi dağ n den yankılanır. bir uçak motorunun tâ! katinin bittiğ i yere geldim. bıçak bizim oralıydı. elimis alladıkça kurtul ama dağım bir tüy parçasısın sevgililerim. büt ün kadın lar. ama sakınmayın beni. diye bakıyorsun. n e var? sakınmaktı. şehrin bütün otellerini söktüm. so nra aldım güzel sözler söylettim. buydu. şehir. buydu . üzerinden atladığım nehir. buydu su. bu su. busu so runlu bisuydu. bana erkekliği getirirdin odalarda. di kkatsizlikler horgörülmeler karşılığında. apoletler k arşısında. g erksiz bir su sorusuydum. acelem ve üçgü nlüktıraşımla. sevgililerim. bütün kadınlar. vardı. y ol alınmaktı bir. köprülerin geceleri kaldırılmasına. her şeyin her şeye bukadar benzemesine. kuyruklu yıldı zsızım artık ıssızım. bitti. yararsızım.

her seniöldürmekistiyorum un içinde bir seniistiyorum gizliydi. sevgililerim. bütün kadınlar. toptopuksuz s ipsivridir geceler. vardır. kapıdan saçların gir. oto mobil bir kazadır. bin ersin. rollerinin arasındaki b oşluklara kaç maya. her arabadan inişte elinde b aşka bir aşkla. başka bir haçla. yaralarının ağzı bir past a kutusu gibi açılır. kapanırken. yol acıkmaktı bir. sakınmadın etfalini. kadırga cankurtaran lâleli şehre minilisin. kozandasın. bıçaklısın ve feci haldesin. b ütün kuşların çalındı. aynalar yüzünden sıkıldı. atla dedim atladın. karşı trapezin adı elvedaydı. korktun. kimolsa korkardı. gecelerin mecali yok. karaladın şeh rin bütün cevap seçeneklerini. biliyorum çünkü ben öğ rettim. tazyik azalmıştı. biliyordun. herkes haksızdı

sevgilim avrupam gökyüzüm başağrım babam. ateşim ve ü
ç günlük tıraşım var. saçlarımı okşaman için kolunu a
rkaya bükmem gerekirse bükerim. aç geldim. açın avrup
a birliğinin. bacaklarını açın. usum acıyor. susun. b
ana çorba verin. bana çabuk. bana şuur verin. suç ver
in bana. suçsuzum. damarlarımdan yukarıya bir tıp tır
manıyor. susuzum. ne tamamlanıyor konuştukça? çok zor
du süpermen olmamak. bir jetmotorunun takatiyim. emni
yet kemerlerine sarıldım. ısıtsın için. sus usum. ote
ller bende kalsın. başlasın. sevgililerim bütün kadın
lar. kavlim beni sakınamaz. bir katilin kurşununun bi
ttiği yerdeyim. her yer avrupa ama ben avrupada d eği
lim. artık kimsebeni onamasın. artık kimse benis akın
masın. terliyim. traşsızım. hırlıyım. geldim.

-taş taşımıyorum-

taşıyorum
bissürü elim var, kırmızıkurşunkalemler, bistüri
üstümde hiç durmıycakmış gibi bi yağmur
(yalnızlıkt uhafb irt utuştur)
kıvrılarak akıyorum kaldırımlardan, işte bunları

-taş taşımıyorum- taşıyorum
asfaltta köpüren sıcak yağmurunu
her şeyin onurla diz çökmesini önünde
-söyle onlara söyle- ıslak ayakkabılarınla geçitini
(***bıçaklar bel veriyor karşında***) işte bunları

-taş taşımıyorum- taşıyorum
gerçek aşkın çürük izlerini
herkesink endine görek ocaman birk âlbi falan var
ellerine yakışıyor biliyomusn yağmurun, birfincançaylar,
boynum (türkanşoray bazan değişiyor) işte bunları

-taş taşımıyorumt-, aşıyorum
çağır hayata döndür beni hayır
taş taşımıyorum silah taşımıyorum başt
aş ımıyorum (*aptalım aşığım yüreksizim*)
taş taşımıyorum,

taşıyorum, ayaklarımda çıtırç ıtır bi yağmur
bu yağmurç ok eski bi roktur biliyossun dimi
iki kurabiyeyi birbirine çarpıp birini ağzına götürüşünü
dinliyorum (bir cevap olan) ne taşıyorum?
işte bunlarışıyorum ama taş

taşımıyorum, insand ağın devamıdır
taşar, üzerinde çalıştığı bütünd uruşlardan
beni seviyo -bu suç ok esk ibi sudur biliyo- musun?
diye kapanışını güm kapaklarının (bir cevap olarak)
hayır hayır taş -herkes gücünces ever- taşımıyorum

bütüngün günışığı ateşliyorum tabancalarımdan

ama yaş yaş yaşıyor buldum kendimi
ağır ağır başını salladı etraftakiler
güneyden gelirlerdi, kadınlar
elimi kaldırdım su verdiler
susamış olmalıydım, hayak
dedim ne demekse
ama işte bizimkiler el sallıyor yasak
konuşmam
olduk olmadık kanatlarını yüzüne kapatıp
yağmuru durdururdu
pencerelerin camları
ellerimi açtım ela bir
ay doğacak birazdan
sen de
bir gün beni tıraş et diye şımarttığım oğlum
beni böyle öyle un ufak unut
bunu ben dedim
duydum mu benim sesimdi
çek oğlum
şu son fotoğrafımı artık
pul pul dökülürken sinema balkonlarından
hani vardır yaşlarım bir altı on altı kırk yetmiş iki
arkasında ot biten elektrik bakım kamyonetleri
çok dururlar sonra ondan kalkamazlar birden
hep giderken sevdim seni sevmekse
arkasından yetişmek olarak sevmek
belki ben bir evdim
hızını alıp alıp da şağılara

ama yaş yaş yaşıyor buldum kendimi
ağır ağır başını salladı etraftakiler
güneyden gelirlerdi, kadınlar
elimi kaldırdım su verdiler
susamış olmalıydım, hayak
dedim ne demekse
ama işte bizimkiler el sallıyor yasak
konuşmam
olduk olmadık kanatlarını yüzüne kapatıp
yağmuru durdururdu
pencerelerin camları
ellerimi açtım ela bir
ay doğacak birazdan
sen de
bir gün beni tıraş et diye şımarttığım oğlum
beni böyle öyle un ufak unut
bunu ben dedim
duydum mu benim sesimdi
çek oğlum
şu son fotoğrafımı artık
pul pul dökülürken sinema balkonlarından
hani vardır yaşlarım bir altı on altı kırk yetmiş iki
arkasında ot biten elektrik bakım kamyonetleri
çok dururlar sonra ondan kalkamazlar birden
hep giderken sevdim seni sevmekse
arkasından yetişmek olarak sevmek
belki ben bir evdim
hızını alıp alıp da şağılara

3 bilya bir tahta üstünde hayakta
fren patlak kamyonları seyrettim
tutun beni unutun beni unun
sığmaz ığmaz bu ay bu pencereden içeri
bulutların arasından kızıl bu ay dolun
çünkü bütün gün sesler ağrır aşağılarda
aşağılar kadar güzel değil anlatılan ve un
unutur seni bir gün hepimiz un unutuluruz
biliyorsun
bir de kızların hazırlanan azarlanan elleri
artık ben bir bir yumarım sözlerimi umarım
deniz bir elimi göğüs kafesime kor or
kırılmaktan korkmayan kavanozlarımı ve
kafes kafes ağrıyan içi boş göğsümü
ki generallerdi
insan hep bir fazla sevmeli karısını çoğunu
ki o örgüsünü alıp göğsüne göğsüne bastırır
bir yolcuyu över gibi
ve bu bir uzun sürmelidir hayli
umuşak umuşak bastırır
sehpada soğur sopsoğur bir ardak çay
korkarım bundan sonra gelenler hayakta kalacak
dedi kızım
çünkü bütün gün yağmur düşecek üşecek
malatyada tokatta trabzonda ve bosnada
belinden elma dağıtmaya başlar bir illallah
illâ dallarımda hâlâ birüzgâr
hâlâ bir rüzigâr desem ki var nefesimde
kafesimde bir allah desem ki var hastaysam
ama artık bana evim bile inanamaz
yıkıla ıkıla uzasın duvarlarım

harflerim dökülsün pul ul
saatimin camı kararsın gittikçe
nabzım bana inanmaz nanmaz
nanmıyor nanmasın sabah öğle ikindi yatsı akşam
işte buna ateşin yakmaya kalkışması denir bir suyu
ölün beni yağmalansın etimi
alkış alın
adı ahmet olan üstüne alınsın
hatırlanmasın yeter ki atırlanmasın
kemiklerimi bile un un uf ak un ut un
hepsi hepsi titrek bir imlecin iki yanıp sönmesi
kalsın arasında iki otel odası arasında
mükemmel bir beyoğlunda silinsin adım
bekle kızım geliyorum
altı iyice kızardıktan iyice sonra altı
sonra ışıklar avaş avaş kaşınsın
işte giderken
bütün sahneler mumdandılar
umurumdaydılar mumları gedikli surları
damlayan kalorifer muslukları
çekomastik durdurur sananlar
başımı öne eğerek kurtulurum zannettim
ben de bir her şeydim
anladım pl
ki ellerim çocuktular
yapacak bir şey yoktu çocuklar
birçokları tüh olmalıydı
görkemsiz terkedilen bütün bekaretler
kabuklarıyla oynanmış yaralar
o beyaz boyunları ve bütün batan yünlü kazaklar
yani her şey vardır

nerde kalmıştım?
yağarıyorum öyle buldum kendimi
ille de ağarıyor
avaş avaş isafirler avai işekler
hadi biz gidiyoruz
dediler
desinler
her şey bu kadar kısa mı sayılmaz
keşke biraz daha kalsa aydınız
birazdan ay doğardı, güller açardı birazdan
kalsaydınız
karım örgüsünü koltuğun kenarına bıraktı
ben kalkmadım
sadece hayak dedim ne demekse
ben dedim sesimi tanırım
ucu kapalı terliklerim bana baktı gözlüklerinin üstünden
ben böyle bazen derim oysa tanrıydım
öksürüklerle uğurlardım konukları ben yarattım
ne de olsa eski bir adam
hangi toprağa olsa kurardı evini
örgüsünü sökmesin bir kızın çevresinde
taşlıktan içeri adım atar atmaz

dans seni adımlarıyla severim bilirsin

dans seni adımlarıyla severim bilirsin.
nilden geçtiler. rakkas katlandı. çünkü
altın acıtır isa'yı perihan.sigarayı iç
ine çekişinden de belliydi. kaçabilirsi
n kemanın nâmelerinden. kaçabil diye. k
ervanı durdurdular. ve onlar için yerle
şin dendi. hızla büyüdü bıyıklarımız ve
kıbleyi öpmelerimiz. buradan geçtiler g
eceyi. gitmediler. perihan'ın sait'ten
üç çocuğu oldu. yakub, fariha ve cemile
. perihan onlardan oldu. uçakları uçura
n odur. şimalden gelir ve bitmeyen bir
gülümsemeyle avurtlarında. güneş bütün
tabancalarını çekmiş içeri girer. ey li
me lime edilmiş kadınlar: yerleşin. yer
leşin ki görünsün yaralarınız. o kimse
o sizsiniz perihan şiir. beni çatal yap
. beni aydede yap. perihan şiir sizsini
z. beni hoşçakal yap. seni yapma.

dans seni adımlarıyla severim bilirsin.
bu ben. bu yaptıklarım. bunlar günaydın
lar, hoşçakallar ama sen yapma. günü ku
rtar. elimden bu kadar geliyor de. çarp
ılan kapılar imparatorluğunda. yapma. d
ünya yap. milletimindir milletimin yap.
piramitleri anlat. ama hoşça yapma. kim
in umurunda yap. ergen yap. perihan yap
. kaçabil diye. çünkü çok sorarlar. sen
dersin hiç altıyol'dan indin mi bir son
bahar akşamının sırtından, hava ne sıca
ktır ne soğuk. bir şeylerin bitmesi büy
ük rahatlık. ölüm duygusu, bira ve turş
u. karaköy yap. bu kızlar beni niye bır
aktı yap. bulut yap. hoşçakal yapma per
ihan. ve yap. veya yap. noktalama yapma
. hatırlamak yap. dilim yabanî bir zama
na ait de. lavmanlar yap. henüz bütün b
oş kağıtların doldurulmamış olduğu zama
nlar yap. boş yap.

dans seni adımlarıyla severim bilirsin.
donatılmamış hurufatla. en sevdiği golü
hatırlamıyor ama bir gün muhakkak çarşı
altlarından geçecek. çünkü onlardan dah
a gerçek. ve tan içinde bir at. kan içi
nde sevişecek. kan içinde ne demekse. k
an ter içinde. henüz kanatları düşmemiş
bir israil gibi. kendini kıbleye doğru
sevdi kadın. durdu ve orta yere bir ken
t kurdu. öyleyse kalk. yaygın bir inanç
doğurur bu şehri her sabah. sahura kada
r beyoğlu'nun arka sokaklarında kan kur
ur. kalk öyleyse. amerikan dili ve edeb
iyatı fazla bilen kızlar ağızlarından t
utulur. ve genç kızlar. çünkü sadece ba
şkasının kavgasından yara almadan kurtu
lunur. bir yangın doğurur bu şehri her
sabah perihan. biz bazen buna güneş de
diyoruz.

dans seni adımlarıyla severim bilirsin.
bu kadarını hiç birimiz beklemiyorduk. m
utlu olduk. ama sevmedik mutlu olmayı. k
endi de bilmek istemiyor. kim bilmek ist
emiyor. ne dediğini bilmek istemiyor. um
ut yap. bu taşların yokuşu sert olur o y
okuşların inişi. o inişlerin şehri. gel
bana kerbela. bir gidişatımız var mı biz
im. kaçabilecek miyiz. kravatsız? bir ke
lebek yap. haykır yap. gelecek yapma. ıs
kala demek istediklerini. ne söylediysem
onu demek istedim. inan bana. ağzımdan g
eri geri akan sütler ve sıcak bir temas.
sen ölürsen biz ne yaparız perihan. biz
e kim ne yapar. camı kır yaklaşıyorum. kı
r camı. beni tut. camı kır tut beni. yakl
aşıyorum. camı tut beni kır. ölüme yakışı
yorum çarpmadan önce sana. kır camı beni
kır camı kır camı. haddimi kır. tabutumu
mezarıma tükür sonra. aferin çürümeye. ho
ş yap. unut bu gözleri. hoşçakal yap.

aşkın boşU sonu

galiba ben biraz fazla uyudum
bir Uydum eksik yazıldım bir bluta
ten yorulganlıktı u
sakın DELETE tuşuna basma

diye çırpınırdım. omzundan düşen küçük bir Uydum
insan mutluluktan korkuyor olmalı
nerdeyse her yalnızlığın bir rhu var u
ilk ben buldum sandım meleklere inanmamayı

bu son Umuz sevgilim: u
yu -- bu uykuyu da düzeltirsen gözlerim kamaşır
ellerim karıncalanır: artık ne bir isyan ne nisyan
aşk ancak bultlarda çalışır u

-- yu yoksa her yer tükenmez bir kalem töreni
adam oluruz bU uykuyu düzeltirsek
sonsuz bir konfeti yağmurunda, asude
burnuna bakarız ayakkabılarımızın durur

giyotin herkesi keser

giyotin herkesi kesmek için yapıldı
giyotinle kesildi boynum
arzuyla uzattım kafamı
herkesin kafasının koptuğu delikten
sonunda dedim "ben de onlar gibi oldum"
kafasız

tanrıyı biraz önce yarattım
yorgunum biraz
ayakta sallanıyorum
ama şimdi size bu satırları başsız ve özgür
yazıyorum

layla ilhan'la ayla

aşk hırpalar
bir a
damı ve bir k
adını
aşık olunur
kavga edilir
soğunur
ısınılır
hepsi yapılır
bir
bir

layla ilhan'la ayla

bir çoktu
bir
padişahın
başından
tacını
yavaşça
çıkarır
gibi
tanrılar
sunan
lâl

layla ilhan'la ayla

gel
hep kanla gel
en bir final
din sen
i anla
dağım
kadar suçluydum

layla ilhan'la ayla

seviştiler
üstünde seccadenin
şimale bakıp beklediler
birbirlerinin bacaklarının arasında
hepimiz gibi

elif nun sin

yüce dağdan aşırayım,
gonül seni şaşırayım.
ğurbet ilge düşüreyim,
uslatayım, gönül, seni!
[bir kırgız türküsü]

öptüm, sendeledim sonra.
ben mi daha çaresizdim
bedenim mi ilerlemeli?
gece, aşk kırkılıyor.
bir dağın çatlak.
kargaları karşısında: aşk
oysa konuşkanım bir gün.
bütün kelimeler
aynı yerden geliyor:
ayla ayın hayrunisa.
sus dağ sus ardım sus allah
aşkına vardım.
dağın üstüne evler yap ardım
boyumca vardım
şişaneden halice ben indirmedim mavnaları.
insan dur bilir mi?
insan dur bilmez
çünkü çok severler
tanrılar herkes monami
sevgi: azı iyidir.
kelimeleri ayırmayım geceden amin
her şeyi bir ara dağ tutan
gözüyle tanrının vardım
yaşamak için ölen insanlardı.
ölüm sus ardım amin.
yes, amin.

önümsüz ardım dağ
gidiyor bir hazırlıksız yakalanmadır yağmura.
ah-olmuş olan şeyler tüylenirler
-buna,
boynunu uzatıyorsun-
evet, binamazım çağım kadar
duramadığım
elimde sıcak bir çay
bırakama dağım.
sonra sen eteklerini bacaklarının arasına topladın ve
benzedin ki çıkaramadığım birine
öyle: uzaklara gidecek olan.
zaten durup
durup toplanırdın
üçlü koltukları
bir insanı esir eden şeyleri
üstünde yükseldiğim günleri-ahları
bir baktım vardın,
eteğinin üzerinden öptüm bacaklarını
-buna,
pırıl pırıl bir sancıyla yanıt verdin-
sanki ilk kez baktın
ardına, sanki son kez baktın ve
baktın anne memesinden uzakta büyümek
bakışlı bir oğlan gibi. bir sokağ kavgasından
ötekine yetiştirilen bir bıçak gibi. it gibi.
güneş, bakışlarını kaldırdı.
boynunda dün geceki ısırıkların izleri vardı.
dağ adamlarını gurbete çağırdı.
adamlar yürümekten yapılmışlardı.
başladın.
artık çok geç çünkü başladın.
ve bu bir aşk ve şimdi biz ıssızsak karşında

konuşamıyorum karşın dağ
hükmü altındayız telaşsız suların
her şey, herimiz
ve sen susunca anlıyorum
kolların boynuma dokunmaktan yapılmıştı.
insan uslanmaz mı amin.
hayat bir yanar dağ başlardı da olsa
olsa, sus ardım dağ dur
dağsa sus dur ardım
dağ dağ dağ olsaydım
dağsa sustur ardım
oysa ağdım ve bir korkunç ağlıyor dua
ardım dağ zannetmelerden yapılan bir çağ duy.
bir çağ kaç gündür sevgilim?
aşkı ayırmayım zandan, amin.
-başka bir şey bilmez tarih de-
dağılın, dağılın ben
ben dağ değilim
değilim dağılın ben bir dağ
değilim dağılın dağılın değilim.
yoksa,
yok sağ bu fenâlık geçecek birazdan.
boşluğum zonkluyor
bu yumuşak dağ bu
bir dursam bu dönmesi bu baş bu
çağ, ardım patlayacak birazdan, işte bu çok hoş ve
birazdan denize girmeye gelmiş bin çocuk
bin çocukla dolacak ortalık ve
ve onların mayolarında tuz lekeleri.
en sertler
en sert frene bastığında otobüs,
yere yıkılmak çünkü bunun içindi.
bütün hakikatler

önümsüz ardım dağ
gidiyor bir hazırlıksız yakalanmadır yağmura.
ah-olmuş olan şeyler tüylenirler
-buna,
boynunu uzatıyorsun-
evet, binamazım çağım kadar
duramadığım
elimde sıcak bir çay
bırakama dağım.
sonra sen eteklerini bacaklarının arasına topladın ve
benzedin ki çıkaramadığım birine
öyle: uzaklara gidecek olan.
zaten durup
durup toplanırdın
üçlü koltukları
bir insanı esir eden şeyleri
üstünde yükseldiğim günleri-ahları
bir baktım vardın,
eteğinin üzerinden öptüm bacaklarını
-buna,
pırıl pırıl bir sancıyla yanıt verdin-
sanki ilk kez baktın
ardına, sanki son kez baktın ve
baktın anne memesinden uzakta büyümek
bakışlı bir oğlan gibi. bir sokağ kavgasından
ötekine yetiştirilen bir bıçak gibi. it gibi.
güneş, bakışlarını kaldırdı.
boynunda dün geceki ısırıkların izleri vardı.
dağ adamlarını gurbete çağırdı.
adamlar yürümekten yapılmışlardı.
başladın.
artık çok geç çünkü başladın.
ve bu bir aşk ve şimdi biz ıssızsak karşında

konuşamıyorum karşın dağ
hükmü altındayız telaşsız suların
her şey, herimiz
ve sen susunca anlıyorum
kolların boynuma dokunmaktan yapılmıştı.
insan uslanmaz mı amin.
hayat bir yanar dağ başlardı da olsa
olsa, sus ardım dağ dur
dağsa sus dur ardım
dağ dağ dağ olsaydım
dağsa sustur ardım
oysa ağdım ve bir korkunç ağlıyor dua
ardım dağ zannetmelerden yapılan bir çağ duy.
bir çağ kaç gündür sevgilim?
aşkı ayırmayım zandan, amin.
-başka bir şey bilmez tarih de-
dağılın, dağılın ben
ben dağ değilim
değilim dağılın ben bir dağ
değilim dağılın dağılın değilim.
yoksa,
yok sağ bu fenâlık geçecek birazdan.
boşluğum zonkluyor
bu yumuşak dağ bu
bir dursam bu dönmesi bu baş bu
çağ, ardım patlayacak birazdan, işte bu çok hoş ve
birazdan denize girmeye gelmiş bin çocuk
bin çocukla dolacak ortalık ve
ve onların mayolarında tuz lekeleri.
en sertler
en sert frene bastığında otobüs,
yere yıkılmak çünkü bunun içindi.
bütün hakikatler

denizde toplanır:
yani tuz lekeleri ve en sert g'ler
yapışır kâlbime birazdan
esir olurum ben de bir zamansızlığa.
ardımdan bir çığ düşecek birazdan
peşim sarsıntılar,
ardım adım kadar yakın bir delilik
bir dursam hemen esriyeceğim
birazdan hızla azalacak dikkatim.
kibrit sönecek,
kapaklan ardım
etimesgutta altın bir tespih dağılıyor
öptüm, yaralıyım.
birazdan
birazdağ haşin bir vedağ kopacak havada
tutamıyorum bu aşk dağırıyor
öptüğüm yerlerde tuz lekeleri bırakıyorum.
yıkılıyor ağzım, işte bu çok hoş
insan sevişiyor, parçalana parçalana.
yaşamasızlık ve ölüm arasında
bir kekik kokusunu izliyorum.
sevgilim, dağrım, tut
tut ellerimi beni aşağğa indir
çok yüksek korkuyorum ve seninim.
gerçek aşkın dudakları bisküvi kokar sabah
sabah ben
ben uçamam
uçamam ama
ama böyle
böyle gülüm
gülümserim.

işte geldik (IX)

hayat beni az ötede duruyordu
iki mars bir düz
karşı kaldırıma geçmeyi bekleyen yeni bir insan tanımı
oysa ben bir havan topunun oğluydum
şeş şaşırdım beş korkak oynadım
oynamadım oynamış olabilirim
annem beni bir kovukta bulmuş
buymuş yaradılış efsanesi buymuş
çöl çöl dedikleri çöl
dört çar sêba û dû altı kapıya alındım
çabuk oynadım
ergenekonda 400 yıl süren bir gece
bir adım ibrahim öbür adım
ibrahim dedim birini bıraktım da geldim
penç û yek penç û yek penç û sê
bunu her çöl yapar bunu bu adama
bu yapılır mı bana?
susuzluktan kaçmak yani dediler
dediklerini oysa sevmeliydi insan,
herkes bir çölünü en azından

herkes sevmeliydi çölünü
çöl bir şeş yek'tir yerinde güzel
bazen bir okyanus çağırtısı derim ben ona
elimi uzattığım zaman çatırtılarla cevap verirdi bu
ve bunun gibi şeyler hatırlarım
bıraktım, almadım, arkama ve bir daha bakmadım, işte geldik
kırmızı ışıklarda bekliyorum adım üstgeçitte yazar mı?
bu ne? adı zar mı?
duydun mu huylarım?
gele
oysa etim beni seviyordu löp löp
bir yerlerde yaşlı bir kadın eşarbını çıkarıyor olmalı
son söylediğimi hep iyi dedim hep yek ama hep iyi
sevseydim iz bırakırdın dediler, nereye? – bunların üstüne
hep son söylediğimi iyi derim
geçer sonra.
sêba û dû şeş beş pênç û yek ve indirdi gece
artık adam gibi olmayan bir ağlamanın
neye yarar ki endamı?

değil mi bundan çar û yek, bundan çar û sê
dinimi tutamıyorsam bundan kendimden büyükleri
yumruğuma üflüyorum
hadi yavrum kemik
bir konuştuğumu bir unutuyorum
çabuk toplanıyorum bir boşluğa pullar leman hanımlar
hemen elimi sallıyorum hemen konuşuyorum
ağzım dolu bilinmeyen bir aksanla – bu ben bu deniz
ey diyorum
ben konuştukça değişiyor dil
ben konuştukça
arabamın camında kırılıyor bira şişeleri
biri birini öldürüyor sessizce
ben bu pulları kırılmak için yetiştirdim ey zar – hep şeş
ben yere döktüğüm sütü emmek için eğildim – kalktığımda
değildim yaradılış efsanesi değildim ergenekon
ben kırık bir zar değildim
etle camın birbirine geçmesiyle oluşan endamım var
evet aldım onu elime aldım
ayağa kalkmaktan yapılır insan
hayat gel bunu bana ara sıra hatırlat
trafikte bir etkisizlik olarak yeni bir insan tanımı
nedir ki

iki de bir iki bir ve kendine şunu soran
hayat benden kim olmamı istedi ki
bu soruyu hiçbir zaman sormayacaksın
kalçalarını hiç öyle sallamayacaksın
beni ancak mavi bir suç kurtarabilir bu ölümden
dur bağırma haydi hep bir ağızdan deniz ve dû bâr'a
pênç û sê her şey işleyebilirim bu gece severler güzeli gêncûsê
şimdi silah nerede, nerede elim?
zar nerede, nerede şeytan, nerede onun görmediği açıklar?
bak bak bu silahla ikimiz bu bu
aralık kapıdan
ma'aile şimdi öyle çölsüzüz ki ve aç aç aç
en ateşli kelimeler edebiliriz inan
kelimelerin kime bir faydası dokundu ki
pênç û dû pênç û dû
denize gelince durduk şeş û sê
denize gelince duracaktık denize gelince durduk
şişeyi yere bıraktık bu sefer
ağzımızı yine kolumuza sildik
dünyaya durduk bu kapıyı da alırsam işin bitik ilhan
derin bir nefes aldım
dokuz yüz otuz dört yıldır bu anı bekliyorum
işte bunu ve bunu

beş dört bir para bu gece
silahımla ben boğazlarımız boş bom boş
bize bir bardak susuzluk lâzım
rüyasız geceler lâzım
çar û yek çar û dû şeş û dû
zarları sallıyorum
işin bitik ilhan ben iki bir konuşuyorum ve değişiyor dil
sêba û dû'nün dilini
dansın dilini susuzluğun dilini yaratmam lâzım
adamı ipe götüren sözler bulmam
çar û sê şeş û sê
ama ben bu işten anlayan biriyim
şeş çar işte bak bir zeki müren kapısı
varlık yere düştü kaç kere ben kaldırdım
çarşaf mı lâzım?
susmak bir devrim biçimi değildir ki
haydi yavrum kemik kırıl
dû bar'a dû sê dört çar dû beş dû şeş değil
başka bir zar istiyorum
her çöl bir insanın içindedir demek değil
2 alışveriş arasında asansörde öpüşmeler değil değil
bir adım enis
öbür adım ibrahim enis
şeş kapısını tutamıyorum buradan çıkmalıyım
o da o da değil
cennet çok uzaktı cehennem fazla yakın
orada bir kadınların içinde binlerce kumsal var değil

yalan öpüyorum hiç tabancam olmadı
(bu sıkıntı bir mermi değilse eğer)
haydi kemik! parasızım, yüzme bilmiyorum, bıçaksızım
gerçekler hakkında hiçbir fikrim artık yok
marsa gitmiyorum
pênç û sê
sâd
ve
ece
sadece
bostancıda
üstünde dolaşıyorum
doldurulmuş denizlerin
denizi sevemiyorum çölse bana kendim kadar uzak
sê yek kolumun altı yırtılmış
kurtulurum sanarak yitirmek

k olaydır. peki yengeci neresinden tutmalı. diye sordu adam. yengeci tutmazsın önce. üs tüne bastırırsın bir parmağını sonra. yanla rından tut. peki sustum. bir tokatla saçıld ı harflerimin üstündeki. su damlaları. başt an alalım. filmin adı: bir kurşuna dizilmen in iki yakasında aşk. olsun. sahne: a. alay ı dudaklarında donmuş b. bir adam c. cennet siz d. dev bir kayanın üstünde yapayalnız o tururken. peki peki zamanlar blok blok geçe r. öbür şeyler paket paket şişe şişe sandık sandık. yüzünden kalm bir ter dalgası. ben miyim bu dağ? ben mi. çıktım bu adamları? ü çüncüsü ben olmalıyım. üfledikçe zamanlar t ünellerin içinden geçer. ne var? sıra cam f anusu tırmalayan yengeçte. kalırsa bir kâlp ateşi kalır. ruhumdan bir iki kelime. geçer uğultu. geçmez uğultu kalır. ölüm birgün ar kandan uzun ötecektir uzun. sinsice pazarlı k etmelisin onunla sinsice. ikinci rüzgâr ç anları başlar böylece. seni hiç sevmediğini haykıran oğlun. ğlun. boğula b oğula ağladı ğını kendinden bile gizleyecekse. nden bile

. bırak öldürsün babasını ne var. rsün var. var? annesinden daha ince. babalarından dah a kadın olmaya. dudaktan başlamalı soyunmay a. ne var? soğuk. zaman kanalların karanlık ların içinden geçer. duman geçer. uğultu ka lır. odaların boruların içinde. birilerinin dağlara fısıldadığı en isli zamanlardan bir rüzgâr kalır. boğazlı kazakların içinden en geçer insan. kalır. tercümelerde insansanki çanlarda daktilolarda. an kalır. sankinsan. ışıkta bir ışık göremiyorum diye bağırmalıd ır. boş çerçevelerden nefesboru. usundan. g eçer ins an. ah enis! tek umudumuz alışılma ksa. ışıl mak sa. bekle yen geç kalır. geçe r se kalır. bir itiraz boğazının içduvarlar ında sallanır. ona itaat et. titreş. ey. im ! en. kalır. kâlp silaht an geçer. sil ah g eçer. ses silah ta kalır. peki bu yengeci n eresinden tutmalı? ner sinden. en dağından. ah baban. o büyük An. hiç o tarafa bakmamış sa. ne var. sudan elinde bir yengeçle çıkma nın ne önemi var? ve elbette baştan alalım: pe ki. de ki. şurasından: yengeci tutmazsın

önce (gözlerin kısıktı. parmağın kesik. kes
ik. ne nef sler üfledin borulardan bacalard
an. evlere gir erken tıkan an dın. tıkan an
andın) karşıdan karşıya geçen adam köpeğini
yağmurdan korumak için paltosuna sarmıştır.
ateş geçer. h is kalır. yeis kalır (canın y
anıyor. hem de dur yanıyor canın. git başım
dan. git yerine oturt bu kâlbi) baştan alal
ım. bir kapı sesi. bir hatanın en fırtınalı
sında. bir pencere çarpmaktadır. adını sora
rlar üşürsün. ses dağa çarpmaz. dağ olur. m
adem ki doğulur. dün adında bir dağda. adın
çarpmaktadır. dünyanın en doğusunda. hem en
sarılmalı bir yengece. denizden çıktığı an.
dan. dağların duman tutma. dan. hadi ya. ya
nkın geri dönmeden. kulak tozuna. ne var. u
cuca ekle bağları. erk en geçer. sis kalır.
ne var? herkes bir başkasının yankısıdır. k
alk. bir kulak borusu edin. bir oğul bul. n
ef s al. nef s ver. anlat bağını (halk olma
anın onurlu bir biçimi yoktur. kalk olmanın
vardır) ah geçer is kalır. an enis. ah en a
h is. bu kubbede dumanların enislisi kalır.

fotoğrafı neden bıraktım

ya pardon bir çocuk
bu yüzden mi huylanır
atletlerin etiketleri
nden oysa yalnızdım
mecidiyeköy'de yürüyorum
ordum ayak sesleriyle
imle bütün gün çalışmış olmanın
ve İETT otobüslerinin
sonsuz yorgunluklarının
arımın arasında
an elimde rus malı bir fotoğraf makinesi
yla sarı sokak lambaları
bile anlatamadılar bunu bakın
bu kar bu da
insanın ayağı
nın çirkinliği
ne alışmış olması
nın hüznü
bu
bu
bunu ben bilebilirim

ya bir dakika
ben dünyayla
ama karşılaştım
aştığımda çok
gençti bir deklanşöre basabilir
asılabilir yaştaydım
alışamadığımda çok geçtim
çok gençtim
ne demek anlıyor musunuz
çocukluğumun yorganları arasından
geçtim
dünyaya bakarken
daha babam vardı ortada
aydım kendi kendimle görüyor
musunuz işte bir sonsuz yaşam planı
anladım -- suçtu bu
bu
bunu ben bile
bile bilemem

ya başka neyi kaybedebilirim oğlum
dan bakıyor yüzüm
e yeni edinilmiş bir ideal
le odam
ın camlarını açtım
ve işte vapuru kaçırdım
çırdığımı kim gördü
üm ben evet vapurları hep kaçırdın
çırdırdığım için ellerim kana alıştı
açırırdım çoğunluğumun yorganlarını
arımın arasından
dünyaya bakarken
karken aslında neden
seni en çok sevmeliyim
eliydim en ölümünden erken
en senden
bir seninden
bir senden seni
bir
şiirden seni artık üzülme
çok seni arçok geç ve üzülme

bütün fotoğraf makinelerimi
yanına bıraktım
aktım ve etiketi batan atletimi yarı
yarıya çıplak oğlan
ulan değil mi oğlun
um çünkü o senin ölümün
beni karıştırma ba
ba bana arçok bakma
seni çok öldürüöpüözlünefretediağlısevi
yorum: zamanda bir masa
düşünüyor
kendini

işte geldik (X)

I

imdat çekicimi bıraktım elimden
camdan dışarı baktım
patlamak üzereydi deniz
koltuğa iğneni sapladın kalktın
kapattın sıkı sıkı pencereleri
sanki b- ikiye -ölündü an
camın arkasında kalan büyük bir musluk gülümsedi
sonra geçmiş yağmurlar ayaklandı barajdan
dalgalarını yitirmiş bir denizden geriye ne kalırdı?
ne kalırdı döşeme aralarında?
hangi elbiseden ne boncuklar
bir geceden geriye en kalırdı?
camları kapatan gazetelerde ne hayatlar kalırdı
kopan boncuklar
bir çocuğun döşeme aralarına ilgisine kalırdı
bâki en kalırdı
dünyada bir biz sevişirdik
belki de bir geçen mutluluk kalırdı
yağmur ne boşanırdı biz ne geçerdik kalmaz ki hiç
sonra ne masallara buyurup otururduk ikimiz
geçerdik fotoğraf albümlerinden evlerden
sonra ellerimizin arasına başımızı bir koyardık ki
dalgaları alınmış bir denizden geriye en kalan deyip
deniz olmamak mıydı neydi neydi ne
beşi çeyrek geçe kalırdık
bir deniz açık kalan bir musluk bir yerler
bir kim gibi gülümserdin ama çıkaramazdım
ki ölüm yanımızda bir yerdeydi ama
çıkaramazdım gözlüklerim buharlanırdı

değil mi ki büyük başlamıştım beklemeye
ki acele etmiştim ki geç ısınmıştım
dördüncü gecenin sonunda barbarlar konuştu
kıpkırmızı harfler döküldü dudaklarından
konuşup dediler
yere düşmekten yapılır bir yürüme
sürçmekten söz ölmekten insan
allah'ın hakkı üçtür
allah'ın hakkı olan birlerden yapılırdı
dördüncü gecenin sonunda barbarlar konuştu
ey kalmamış olanlar dediler
dünyaya gününü göstermekten başka şansı
dördüncü gecenin sonunda barbarlar konuştu
ve allah oldu ardından
dördüncü gecenin sonunda barbarlar konuştu
ey tanrım ey şey ey şeytanrım
ey CIA ey soğuk akan oğlanlar
ey amerikayı yeniden keşfim
ey dünyanın servisini karşılarken
kendime kurduğum pusulardan ustalıkla sıyrılışım
ne kalırdı ne kalır dalgaları alınmış bir dedenizden?
araba plakalarında bahsedilen kötülüğüm mü kalırdı
süngerli bir tarih yanımda hiç kalırdı
ben yani kuş gözlü adamların ciddiye aldığı her şeyi emen
ki hemen ortalığı toplayan adam sonra
başımı indirdim artık göğe ateş etmekten sıkılmışım meğer
dördüncü gecenin sonunda dedim ki sana aşığım
dudaklarındaki iplikler evimize yastıklar diktiğinin belirtileri
en kalırdı en kalırdı ben
sen patladın mı oturma odamıza çiçekler saçan kadın
ben gökten atlar yağdıran adam musluklardan balıklar akıtır
türkiye'deki herkes gibi sabah olana kadar sevişirdik

II

bir motosiklet viraja girişinden bellidir
durur gibi bir an için
ve korkacak bir şey olmadığını anladıktan sonra
gaza basılır, yıkılınır, işte tam böyle yıkılınır
önce hafif bir dokunuşla sonra
ıskambil kağıtlarından bir kule gibi
yıkılınır, en iyi yıkılınır tam ilerleyen saatlerinde gecenin
geceleyin çözülünür bütün itirafçılarla beraber
burada bıraktırılır bir direnme, burası
çocukların elinden misketlerin düşürtüldüğü an
çünkü üst kattaki çocuklar, onlar hep gürültü yaparlar
mermerler soğuktu demek için
çünkü bir imdat çekicidir en yaygın saldırı silahı
benimle ilgilenmiyor diye bağırdığın gök
suretini çizer bulutlara
eline ne geçtiyse bırakırsın elinden, elimi
seni öyle bir seyretmem vardı ki
seyrime doyum olmazdı eminim
onu da bırakırsın
çocukluğunu sigarayı misketlerini
-mermerde ne güzel zıplarlar ama-
bir gün işte ben bunları umursadım
gönderin etrafından döndüm de geldim
ıslak dokundum uzun bir sessizlikten
çıkmış olan parmaklarımla
işte geldim
ses tellerime üç portakal astım
içeri girdim ateşin üstünden atladım
koştum belediye otobüsünün peşlerinden

dört kağıda –ne kalırdı ne kalır– diye yazıladım
üç gün ileri döndüm
üç gün geri döndüm
büyük durdum gül kokladım fethedildim
zulm gördüm yere serildim secdeye vardım
seni sabah yeli kadar sevdim dedim –sevdim de
sana inandım– elini tuttum
koşa koşa geldim
musluklardan akan balıktım
–işte geldik– dedim geldim de
ben geldiğimde
kabin memurlarının, konduktörlerin kâlbi kırılmıştı
bütün yolcuların dudakları çatlamıştı
hepiniz başkalarına aşıktınız
gökten kapkara atlar yağmış
içi yanmıştı herkesin ben geldiğimde
en sevdiğim yıkılmak dizlerimin üzerinde durup
sonra kapaklanmaktır dediysem kendim için demedim
hepinizin kâlbi kapışılmıştı
bu da bana işlemekten başka şans bırakmadı
benden beklenen bütün çağ cinayetlerini ve özenle
bir hikâyenin tam burasında her çocuğun
elinden bıraktığı bir avuç misket gibi
o büyük şeytanrıya olan inançları var ya –meselâ orasında–
buraya kadar nasıl geldin diye sorulan
ama sonra tam dayanacakken –işte geldim–
ben baltadan yanayım ben baltadan yanayım ben baltadan
yanayım ben baltadan yanayım ben baltadan yanayım
yatmayan saçlarımı sevmeyen berberleri öldürdüm birbir
üst kat mermerlerinde camsı sesler zıplıyor
elinizden bir bir parmaklarınızı bıraktığınız an
havalar da iyice soğudu

III

elimden gelse bir yudum suda boğulacağım
bir itfaiye hortumundan fışkıracağım bir boşalsam
semerimden bir boşansam dalsam hayatın apış arasına
herkesin arasından bir okyanus koşar gibi koşsam
–insanların içinden denizler geçer ya–
kapsam en ön sırayı –kalsam– hiç gitmesem
ben kötü kötü bakınca hayattaki tüm saygınlıklara
krallar bir bir başını tutar –yerinde mi– diye
büyük şairler tırmanacak masa arar
statü süsü vermek için fare korkularına
ben en orta benim benden daha orta yok –desem–
şeytanrım ey dördüncü gecenin sonunda
göstermeye nasıl yıkılınır geldim
şalsızım yelem yok ruhsuzum akılsızım
bulmayı yitirmişlerdi ey şeytanrım
en kravatlı suskunluklarını giyinip
kahverengi gar lokantalarında
adına hayat denen bir yataklı bu trende
durmadan gidiyordular
gidiyorlardı kor gibi yanan trenlerin içinde
hepsinin elinde birer imdat çekici
kırıyordular camları kırıyorlardı zincirleri çanları
ve misketleri ve kadınları
kadınların ışık saçtığı bir diyarda herkes çatır çatır kadınları
kırıyorlardı herkes kırmak yapıyorlardı herkes herkes
gidiyorduk gidiyorlardı
bulmayı yitirmiştiler
konuşurlardı eski bir ağaç nasıl çatlarsa boynundan aşağı
ikiye ayrılmış heykellerdiler başı londrada

bedeni kahirede gidiyorlardı gidiyorduk
–akıllı ingilizlerin marifetlerinden–
elimden gelse bir yudum suda boğulacaktım
etimden gelse boğulacak
tam elimde bir imdat çekici huzurlarınızda şeytanrınız
gedim işte beni siz çağırdınız
gökten atlar yağdırdım iş atları büyük atlar katanalar
dişi atlar kısraklar siyah atlar demir atlar türk olan atlar
iştahlı atlar gökten atladılar
gökten atlardılar karların göbeklerinin trenlerin üstlerinde
dişlerine bakılmış atlar
yani hediye olmayan yani bizim bunlar
bizim oldukları için dişlerine baktığımız gözlerine hiç
ellerimizde imdat çekiçleri hepimiz şeytanrılardık
kırdık kırdık kırdık kırdık kırdık kırdık kırdık kırdık kırdık
hepimiz kanlar içinde kalana kadar
ey gününü göstermekten başka şansı dünyaya
kalmamış olanlar
gidiyorlardı gidiyorlardık
restoran vagonunda hayatın
başsız heykeller olarak ellerimizde birer imdat çekici
dişlerimizde bir sap gül
orhanveli'nin küreği öbür elimizde
hayallerimizi birileri biliyor olmalıydı
varmış gibi yaptığı gecenin herşeyi gizleyerek
bilinen hayaletlerin peşinden
konuşmadan sadece bakarak birbirilerimizin dişlerine
durup durup gökten atlar yağdırdım
tuttum bir tanesinin dişlerine uzun uzun baktım
sonra gittim bütün sirkleri kundakladım
ayaklarımda babamın ayakkabılarının gözyaşları
kar geçirir sanırım bu botlar

IV

bir insan göğe doğru bağırsa bağırsa ne bağırır?
bir salıncakta bir insan
bir sansarın üzerinde bir yüzüğün bir nikah masasının
üstünde bir insan bağırsa bağrısa
bağıraçağırsa
onu yağmurdan koruyan bir suçlama altındaysa
uzanıp insansa insansa diyeceklerini unutsa
merhaba benim adım –hayat– ama burası fısıltıyla
–çok kısa– insan ne bağırsa?
bana verdiğin bu yorgan çok kısa
ey şeytanrım –al bunu geriye– –kısa bu kısa–
gittim kâlbimi sapladım bir ağaca
sana inandım elini tuttum
bak çarmıha gerdiğim güneş batıyor ahırın arkasında
kötü adam bakışlarımı arkama çevirdim
bir musluk gülümsedi sandım döndüm
yağmurdan bir köpek kadar nefret ediyorum
ve yıkıldım kâlbimi sapladığım her ağacın altında
bir galata kulesi nasıl yıkılırsa
akşam oldu hava karardı ben de karardım
–ki akşam barbarların yaktığı bir şeydir–
artık herkes konuştu
akşam oldu herkes konuştu kimse uyumadı
akşam oldu şairler karanlık konuştular ben de karardım
göğe bakıp ey akşam dedim eyvah akşam ey şeytanrım
akşam ağır ağır yaşlanan bitkiler gibi
büyüdükçe bükülmekteydi akşam
akşam düşüncesinden erken inerdi akşam
akşam bağımsız bir ülkeydi akşam

asık suratlı barbarların yaktığı bir şeydi akşam
akşam sadece akşam sultan ahmeti sevebilirsin
olduğu gibi ve aniden susan kuşları akşam
akşam kendini bırakır gibi bir yokuştan aşağıya akşam
ellerini seyredebilir insan akşam
akşamakşamakşam
gariptir insanın ellerini
gariptir insanın ellerini
çaresizdir insanın ellerini
seyretmesi ve akşa makşa makşa makşa molmaktaydı
nasıl ölmek istemedim hiç uyurken
nasıl ölmek istemedim hiç uyanıkken
ne kalır ne kalır diye bir şeyler yazıladım diye yazdım
gittim kâlbimi sapladım bir dut ağacına
–bu beni şair yapmaz–
deniz patladı dışarıda atlar yağıyor
yavuz kaptanın mavnasından bir an bir göke aldırması
bâki ben değil ben bakiye kaldım
bakiyeyim sıkılırım ben fazla oyalanmaya gelmem
bekâyla aramda olmayan gökyüzü ey
sana ey dedim –beni kimse duymasın–
sana aşığım –dedikçe ben– deniz patladı
sana inandım elini tuttuysam bu yüzden
imdat çekicimi bıraktım elimden
ki sen bunun üzerine koltuğa son iğneni sapladın kalktın
kapattın sıkı sıkı pencereleri
senden önce kaybolmuştum
senden sonra yitirdim kaybolmayı
üst katta kıpkırmızı misketler zıplıyor
kelimeleri ben hiç anlamadım
geçen yaz lösemi diye hastaneye kaldırılmıştı bu çocuk
demek iyileşmiş olmalı

her şey kurşunî mavide daha

mutfakta kek yapıyor şimdi: un, yumurta
ve portakal kabuklarından
kaldırımlar dışarıda bütün gece hırıldar

dikkat et basamak var
diye arkadan seslenen öksürüğün

kar indirdi ve ben sana kaldım
gözyaşları ancak sevgilinin kalçasında kurur

üzümün başı döner kapalı yerde şarap
bundan yapılır, adamlar eski sıkıntılardan

bir elimde ateş öbür elimde
ateş, merak etme! etmedim intibak dünyanın

huylarına edemedim kıpırdamadan
vesikalık pozlar verirken

dünya iyidir, de
dünya iyidir ve bundan ancak sonsuza dek yanarak
kurtulunur

karşıdan karşıya geçiyor şimdi
çocuğuyla ve bütün torbaları

bakmadan saatte 190'la gelen hakikate
oysa annelerin memeleri kurur bir gün

şöyle ben bir kanatlarımı	*şöyle ben bir saçlarımı*
kestirsem ne olur	*kestirsem ne olur*
bir b	*bir a*
bir ba	*bir ma*
bir baş	*bir rma*
bir başk	*bir ırma*
bir başka	*bir dırma*
bir başkal	*bir ldırma*
bir başkald	*bir aldırma*
bir başkaldı	*bir kaldırma*
bir başkaldır	*bir şkaldırma*
bir başkaldırm	*bir aşkaldırma*
bir başkaldırma	*bir başkaldırma*
ancak kanatlarından vurulur	*ancak saçlarından uydurulur*

kaldırımlar dışarıda bütün gece hırıldadı
savunulabilir bir türkçe'ye çekildiler

iki cadde arası yükseltide bir an durdu
karşı kaldırımda portakal rengi bir portakal

aziz cobain (II)

bekle
mezdim anlamların
böyle fış
kıracağını kır
ılan kel
imelerin yerlerin
den ben

Bu kitapta dizgi hatası vardır.

Ben bir gün babamdan öldüm
bana on gün söylemediler
oğlum doğana kadar tuttum ağlamamı
şimdi ne zaman uzanıp oğlumu öpsem
alnıma sakalları batıyor babamın

ISBN 9944-382-13-2
9 789944 382137

KRAP
SKB 0038528 UVY

avesta